

Љупка Антеска

ИЗБРАНИ ПЕСНИ

Vice versa

Исправи ја неправдата.
Измазни ја надвиснатата кожа,
истегни ги свитканите коски,
минусирај од сеќавањата,
па почни да додаваш од минутите
спротивно од стрелките на часовникот,
распакувај ги сите води во морињата
подврзи ги чекорите со папочна врвка.
Врати ме во Адамовото ребро.

И никогаш, никогаш не ме залажувај со слобода.

Без мирис и вкус

Ова утро го извлеков од ракав
оти морало да се потрошат 24 часа.
Така бил редот. И редно било да го терам.

Во војна со непознат непријател,
завиткана во интерпункција,
мене денес крвотокот ми е темпирана бомба,
а кафето H₂O...

Би го линчувала сега и овде
кој прв рече
лесно како песна
ЛЕСНО како ПЕСНА?!

Оеднаш

Кога ќе станеш свесен
за сите свои чувства
оеднаш.

Тоа е исто како
знамиња на завојувани држави
на еден јарбол.
Подеднакво го љубат ветрот.
Но, нема место за сите.

Вознемирен немир
што мора да го префрлаш
од дланка во дланка
додека не му пораснат крилја,
па да му се восхитуваш на чудото.

Тоа е како бура.
Не знаеш ни кога ќе дојде
ни колку ќе трае
ни што ќе остави зад себе.
Заради тоа ќе се запрашаш барем еднаш:
Зошто имам само две раце и зошто не умеам подобро?

Здивни.

А кога ќе имаш малку повеќе време од минути
ела.
Ќе те научам како се оди на нокти
и како се дише низ вени.

Оти е зезната работа
кога ќе станеш свесен
за сите свои чувства
оеднаш.
Како болница преполна со итни случаи.

Трилогија

(за романтиката без свеќи)

Ми отрпнала главата
таму кај што некогаш ми домуваа соништата.

Бесшумно го бирам денот што ми припаѓа,
не одбивам да прифатам дека сум некоја друга
се помирувам со шума без река,
вода без рипки
и рипки без злато.

А кој би рекол
дека јас,
таа што
грицкаше граматички грешки
во љубовните писма
како што се грицкаат топчињата сол
па соленките се оставаат да се исушат
до следното фрлање ѓубре...
дека јас ќе брзам
за да чекам - ништо.

Кој ли ќе и каже на желбата оти нема да се исполни?

***

Ти што имаш тишина
потешка од каменот на Сизиф
и носиш искушение
поголемо од љубопитноста на Пандора,
кога ќе се разбудиш со помисла
да ја растеш косата до рамења
тоа утро – побарај ме.
Не ги четкај забите
намирисај се со кожа,
остави ги под чергиче погледите што судат
заборави на додатоците,
ела со празни џебови
без име и презиме

на мојот автопат.
Да се обложиме.

Ти што имаш тишина
потешка од каменот на Сизиф
и носиш искушение
поголемо од љубопитноста на Пандора
дојди
да си ги мериме
средните прсти...

***

Нема ништо послатко
од препуштањето
додека блузот
ти ја нагризува душата.
О, крају на светот
Кога и да дојдеш - добредојде!

Тајмаут

Станува напорно
како аргатлук на летна омарнина
бегството на твоите брчки
од линиите на подадената рака
до мојата несигурност
дека сето тоа завршува со допир.

Излегуваш на тераса.
Застанувам во ходник.
Небаре во љубовта постои територија.

Секакви нè има

Обичните сидови стануваат страшни
во исплазениот јазик на мракот.

Се покривам со невидливост
до следното отварање на очите.

Долги се деновите, запишувам во воздух, па го дишам.

Се извинувам. За несовершеноста на обликот на моите колкови,
премалите стапала за една жена во триесетите,
лошата навика да се шминкам со вода во понеделниците.
Признавам. Некогаш манипулирам да го добијам тоа што го сакам,
еднаш неделно задолжително подгревам ручек... И надеж.
Во весниците често ги читам само насловите.
Знам да се исклучам, а да оставам впечаток дека те слушам.

Се извинувам!

Секакви нè има,
прошепоти бунтовникот во мене.
Тоа мало уплашено дете
чија единствена патека е кругот околу моите внатрешни органи
длабоко под слојот крваво месо.

Не е ни чудо што земјотресите живеат во мене.

Не знам каде е дома, но сигурна сум дека сум далеку, далеку од тоа место

Сум видела сè

Поздрави
под набилдани изрази
на испошарани очи
и пунџи
по моделот на последното појавување
на ТВ-миленичката со ориентално име.

Куп дневни весници по трафиките и во 17 попладне,
но, ниту еден билтен за спортска по 12.

Жена на фрустриран маж
се претвара во профи-танчерка
на првиот чочек.
Тој во ороводец,
оти е срам ако на свадба не се испотиш добро под мишки
или да те нема на снимката.
Не дај боже едниот да го везе, другиот да седи.
Бракот им е во криза.

Сум видела сè

Десет денари за смоки во детската рака
наместо прошетка до парк
оти „мама нема време“
во агендата стои задолжителен разговор со сосетката за зимница
и некој нов трач за онаа од зградата каршија.

Пијани шеснаесетгодишници на забава ја нарачуваат
„Тад сам био млад“
Нивните татковци со месеци веќе не зборуваат
оти не најдоа задоволувачки одговор на прашањето
зошто се затворил А1. И неизбежното - Кој е виновен?

***

Кога нема факт што може да ме убеди во спротивното,

а има сè помалку нешта од кои ми запира здивот
си купувам пиво и пуканки
и си давам право да си зборувам сама со себе.

-Не очекувај револуција
од оние кои се убедени дека по 389 епизоди
доаѓа хепиендот!

*Избор песни од стихозбирката „Денодение“ (НУЦК „АСНОМ“ – Гостивар,
2012)*